

INVITATUL REVISTEI

Florina Zaharia

Florina Zaharia este membru al Uniunii Scriitorilor din România din anul 2002.
A absolvit **Facultatea de Litere** și un **Master în „Teoria și practica textului”**.

A coordonat următoarele proiecte culturale:

Revista Dunărea de Jos (2002 – 2022);

CARTESENȚE (2011 – 2013) – proiect de promovare a scriitorilor gălățeni (poezie și proză);

„11 – Poezia, campioană la Galați” (2011 și 2012) - proiect inițiat de Ziua Mondială a Poeziei;

„Endless Book” (2012 - 2020) - Ziua Mondială a Cărții;

„Galați – orașul scrie, orașul citește” (2009 – 2021) – proiect de editare cărți poștale;

Festivalul de Film „Future Movie” (2010 – 2018);

Domnească 61 Poezie (2016 – 2021) – proiect inițiat de Ziua Mondială a Poeziei.

În 2011 și 2012 a coordonat în regiunea sud-est două proiecte europene implementate de FEDCR: **COMPEDIT și DECULT.**

În perioada 2016 – 2019 a fost managerul Centrului Cultural Dunărea de Jos. În prezent coordonează Serviciul de Marketing, Editură, Studio de Înregistrări audio și Sonorizare din cadrul CCDJ și este președinte al Filialei Sud-Est a Uniunii Scriitorilor din România. Este cetățean de onoare al Municipiului Galați.

Cărți publicate:

„goală pe străzi”, Editura Eminescu, București, Premiul Uniunii Scriitorilor (Filiala Iași) pentru debut;

„possssster”, 1999, Editura Prier, Craiova, Premiul Nichita Stănescu;

„alexandru – manuscris de mângâiat”, 2001, Editura Cartea Românească, București;

„nueufiorina”, 2004, Editura Vinea, București;

„1863 – 1894 așteptarea fără brațe”, 2007, Editura Opera Magna, Iași, Premiul Hyperion;

„eua”, Editura Paralela 45, Pitești, 2010;

“bandagebody”, Editura Fundației Culturale Antares, 2011;

“manifestrup”, Editura Tipografia Moldova, Iași, 2011;

„plânsul”, Editura Junimea, Iași, 2021;

Cărți-obiect: „cartea interioară”; „cartea trupului”; „cartea pietrei”, Proiect 4 x 4, Mogoșoia, 2009, proiecte realizate împreună cu artistul vizual Francisc Chiuariu.

#jurnal

cuvinte și lucruri
atât ne-a mai rămas.
dacă te apropii vezi golul
în care inima noastră bate zi de zi
sfâșiind haina și timpul rămas.

între mine și el erau tristeți și singurătăți, nu distanțe,
erau cuvinte uriașe care tăceau dar umpleau foile universului.
veneau și plecau din gări. spuneau ce nu putem noi spune.
era frig, intrasem într-un punct mort,
apoi am urcat în tren.
din mâini simți cum crește durerea. uneori cresc copaci. îmbrățișări. cuvinte.
din mâinile goale. triste. abandonate.
eu sunt Luiza Textoris.
exoftalmică, cu câțiva milimetri afară din mine,
umblând pe un drum care, deși se așterne înaintea, el duce înapoi.
dedesubt în mine,
sub frică,
sub miros,
sub carne.
acolo Luiza trăiește și dispăre.
acolo se strecoară și visul, înafara orbitelor lumii.

#despre o rană și cum s-a vindecat ea

dimineața, devreme, când nu mă aștepți,
vin să te iau la plimbare, și, sub cel mai mare copac, de pe strada cu tei înfloriți,
îți desfăc sternul și cele trei coaste, le învelesc în hârtie de pergament,
și le țin în buzunar, ca să le fie cald,
până când o să vină vremea să le pun la loc,
și, acolo, de unde le-am desfăcut,
încep să îți șterg rana palpitândă,
cu un ștergar brodat,
și găsesc viorele, neculese, și margarete albe, mentă argintie înflorindă,
primule și calendule fabuloase
care chiar atunci încolțesc,
și eu îți șterg rana, o învelesc, o vreme, în ștergar,
până când încep să apară primii trecători,
apoi o dezvelesc, iau ștergarul, desfoi coastele și sternul din foile de pergament,
și îți închid pieptul,
iar seara, când nu mă aștepți,
pe ștergar pot vedea viorelele, margaretele albe, în miros de mentă,
primulele și calendulele
care își desfăc petalele albastre și galbene,
iar pe giulgiul foilor de pergament, uneori,
pot desluși cuvintele imprimare
de pe oasele tale,
cele pe care nu mi le-ai spus niciodată.

